

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd správny, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Mikulajovej a členov senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej a JUDr. Martina Luptáka PhD., v právnej veci žalobcu: **SLOVPLYN, s.r.o., so sídlom Zvolenská cesta 21, 974 05 Banská Bystrica, IČO: 36 634 654**, právne zast.: ..., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, Prievozská 32, pôšt, priečinok 29, 827 99 Bratislava**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0293/99/2017 zo dňa 18. septembra 2017, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamieta.**
- II. Súd návrh žalobcu na sankčnú moderáciu zamieta.**
- III. Súd žalobcovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.**

Odôvodnenie

1. Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj dňa 25. 07. 2016 zaevidoval pod podacím číslom 01682/2016 podnet na vykonanie kontroly a uloženie sankcie podaný zo strany spoločnosti Flaga spol. s r. o., so sídlom Šenkvičná 14/R, 902 01 Pezinok, podaný listom zo dňa 20. 07. 2016 prostredníctvom právneho zástupcu .... Podávateľ podnetu uvádzal, že pri vyšetrovaní udalosti orgánmi činnými v trestnom konaní, keď došlo k výbuchu motorového vozidla

- 2 -

v dôsledku neodborného naplnenia tlakovej nádoby na plyn, ktorá je vlastníctvom spoločnosti Flaga. zistil, že spoločnosť SLOVPLYN, s. r. o. na svojej plničke tlakových nádob nachádzajúcej sa v Banskej Bystrici plní tlakové nádoby, ktoré sú vlastníctvom spoločnosti Flaga. a to napriek tomu, že podávateľ podnetu nemá žiaden zmluvný vzťah so spoločnosťou SLOVPLYN, s. r. o. alebo s dodávateľmi tejto spoločnosti. Podávateľ podnetu nikdy neudelil spoločnosti SLOVPLYN, s. r. o. súhlas na plnenie tlakových nádob patriacich spoločnosti Flaga spol. s r. o., čím žalobca porušil § 85 ods. 2 písm. c) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike. Konaním žalobcu došlo k protiprávnemu plneniu a predaju cudzích tlakových nádob, k ohrozeniu spotrebiteľa na zdraví a majetku, k ohrozeniu dobrého mena spoločnosti Flaga spol. s r. o. a napokon aj k zásahom do dobrej povesti spoločnosti Flaga. čím spoločnosti vzniká škoda.

2. Na základe uvedeného podnetu bola dňa 12. 10. 2016 v spoločnosti žalobcu začatá kontrola, o priebehu ktorej a o zisteniach z vykonanej kontroly bol spísaný protokol zo dňa 20. 10. 2016. Kontrola bola vykonaná v zmysle zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, so zameraním na kontrolu dodržiavania ustanovení zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike. Kontrolou bolo zistené porušenie § 6 ods. 2 písm. f) zákona č. 251/2002 Z. z. - kontrolovaný subjekt prevádzkuje zariadenie na plnenie tlakových nádob bez povolenia, ktoré vyžaduje zákon č. 251/2012 Z. z. a ktorým sa nevedel pri kontrole preukázať. Pri preverovaní platných vydaných povolení na prevádzkovanie zariadení na plnenie tlakových nádob v databáze platných povolení pre danú oblasť Úradu pre reguláciu sieťových odvetví, ktorý udeľuje povolenia, sa povolenie pre žalobcu nenachádza. Kontrolou bolo tiež zistené porušenie § 85 ods. 2 písm. c) zákona č. 251/2012 Z. z. - kontrolovaný subjekt plnil skvapalnený plyný uhl'ovodík do cudzích tlakových nádob, pretože sa nevedel preukázať písomným súhlasom spoločnosti Flaga spol. s r. o. s plnením skvapalneného plynného uhl'ovodíka do tlakových nádob, ktoré sú v jeho vlastníctve, keďže prevádzkovateľ zariadenia na plnenie je povinný plniť skvapalnený plyný uhl'ovodík len do vlastných tlakových nádob, do cudzích len s písomným súhlasom ich vlastníka. Na odstránenie zistených nedostatkov boli uložené opatrenia, a to zastaviť prevádzku zariadenia do nadobudnutia právoplatnosti povolenia na prevádzkovanie zariadenia na plnenie tlakových nádob, ktoré vydá Úrad pre reguláciu sieťových odvetví.

3. Konateľ žalobcu ... vo vyjadrení k protokolu zo dňa 04. 11. 2016 uviedol, že zákon o energetike č. 251/2012 Z. z. je účinný od 01. 09. 2012, pričom on začal podnikat' na plničke tlakových nádob skôr, v roku 2011 a povoľovacie konanie prebehlo podľa vtedy platných zákonov, preto posudzovanie porušenia zákona je retroaktívne. V čase uvedenia zariadenia do prevádzky žalobca zákon nemohol porušiť, ak neexistoval. K porušeniu § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike namietal, že žalobca vykonáva plnenie fliaš len do vlastných tlakových nádob, ktoré nadobudol do vlastníctva kúpou, resp. zámennou zmluvou. Sám žalobca zakúpil za účelom plnenia fliaš fľaše od poľského výrobcu. Zákon o energetike neurčuje spôsob preukázania vlastníctva, pričom namaľovanie loga na fľašu nepovažuje za relevantný údaj o jej vlastníctve.

4. Dňa 23. 01. 2017 bolo žalobcovi doručené oznámenie o začatí správneho konania v zmysle § 18 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) o uložení postihu podľa § 91 ods. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 251/2012 Z. z. pre porušenie § 6 ods. 2 písm. f) a § 85 ods. 2 písm. c) zákona č. 251/2012 Z. z. '

5. Vo vyjadrení k začatiu správneho konania zo dňa 30. 01.2017. podanom žalobcom prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu - Advokátska kancelária ..., žalobca namietal, že nesúhlasí s kontrolnými zisteniami uvedenými v protokole, pretože sú nesprávne a nezodpovedajú skutočnosti, resp. neboli zistené zákonným spôsobom a kontrolovaný subjekt nebol o kontrole nijako oboznámený. Navrhol doplniť dokazovanie výsluchom konateľa spoločnosti SLOVPLYN, s. r. o. ... ohľadom priebehu kontroly, za účelom čoho žiadal nariadiť ústne pojednávanie.

6. Prvostupňový orgán verejnej správy uskutočnil ústne pojednávanie dňa 31. 03. 2017, ktoré bolo dokončené dňa 04. 04. 2017, keď na ústnom pojednávaní bol vypočutý aj konateľ žalobcu ..., ako svedok. Vo výpovedi v zásade spochybňoval záver o porušení ustanovenia § 85 ods. 2 písm. c) zákona o energetike, vzhľadom na nepreukázané vlastníctvo k plneným fľašiam zastávajúc názor, že tieto sú vlastníctvom aktuálneho držiteľa. K porušeniu § 6 ods. 2 písm. f) zákona o energetike poukázal na prechodné ustanovenie § 96 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z. z., v zmysle ktorého povolenia na podnikanie v energetike vydané podľa doterajších predpisov ostávajú v platnosti v súlade s podmienkami ustanovenými podľa doterajších predpisov, ktoré žalobca v čase začatia prevádzkovania plničky splňal.

7. Slovenská obchodná inšpekcia. Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj rozhodnutím č: EN/0403/06/16 zo dňa 11. 04. 2017, ako prvostupňový orgán verejnej správy, podľa § 89 ods. 1 a 3 zákona č. 251/2012 Z. z. a podľa § 3 ods. 1, § 3 ods. 2 písm. e), § 4 ods. 1 a § 4 ods. 2 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa, v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku o správnom konaní (ďalej len Správny poriadok) uložil žalobcovi pokutu vo výške 10 000 Eur. podľa § 89 ods. 3 písm. d), podľa § 91 ods. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 251/2012 Z. z., na základe kontroly v prevádzke zariadenia na plnenie tlakových nádob kvapalným propán-butánom, Zvolenská cesta 21, Banská Bystrica, vykonanej dňa 12. 10. 2016 a dňa 20. 10. 2016. pre porušenie povinnosti prevádzkovať zariadenie na plnenie tlakových nádob len s povolením na podnikanie v energetike (ďalej len „povolenie“), keď kontrolou bolo zistené, že v priestoroch prevádzky sa nachádzala tankovacia stanica - zariadenie na plnenie tlakových nádob propán-butánom. ktorou účastník konania preukázateľne vykonával plnenie tlakových nádob kvapalným propán-butánom, pričom ku kontrole nepredložil povolenie na prevádzkovanie zariadenia na plnenie tlakových nádob podľa zákona č. 251/2012 Z. z., povolenie pre kontrolovaný subjekt sa nenachádza ani v databáze platných povolení v oblasti „Pohonné látky a ropa“ Úradu pre reguláciu sieťových

odvetví a povolenie nebolo predložené ani v správnom konaní v rámci dokazovania, teda kontrolovaný subjekt prevádzkoval zariadenie na plnenie tlakových nádob bez povolenia, čím porušil povinnosti ustanovené v § 6 ods. 2 písm. t) zákona č. 251/2012 Z. z.

8. Orgán verejnej správy neuložil sankciu pre porušenie § 85 ods. 2 písm. c) zákona č. 251/2012. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že ani dokazovaním na preukázanie otázky, či účastník konania skutočne plnil cudzie tlakové nádoby bez písomného súhlasu ich vlastníka, nebolo preukázané, že sa jednalo o tlakové nádoby iného subjektu. Prihliadol pritom na vyjadrenie žalobcu, ako aj spoločnosti Flaga s. r. o. Vychádzal z predpokladu, že pri predaji propán-butánu v tlakových fľašiach bežne dochádza aj k predaju tlakovej fľaše v ktorej je plyn uskladnený. Z rozsudku Súdneho dvora (prvá komora) zo dňa 14. 07. 2011 vo veci Viking Gas A/S proti Kosan Gas A/S vyplýva, že fľaše na plyn sú chránené ako trojrozmerná ochranná známka, pričom generálna advokátka kladie otázku a právne posúdenie počíta s predajom fľaše na plyn. Uzavrel, že je potrebné pripustiť aj takú alternatívu, že s predajom skvapalneného plynného uhl'ovodíka sa spája aj prevod vlastníckeho práva k tlakovej nádobe v ktorej je uskladnený na účely jeho prepravy, prípadne, že táto môže byť samostatne predmetom nákupu a predaja. Nestačí, ak určitá osoba sa cíti byť vlastníkom tlakových nádob s označením Flaga, pokiaľ svoje tvrdenie nevie preukázať.

9. Prvostupňový orgán verejnej správy uložil sankciu len v súvislosti so zistením porušenia § 6 ods. 2 písm. f) zákona č. 251/2012 Z. z., teda za to, že žalobca sa nevedel preukázať osobitným povolením na podnikanie v energetike v zmysle zákona č. 251/2012 Z. z., ktoré sa vyžadovalo pre ním vykonávanú činnosť aj v minulosti podľa zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike, keďže žalobca vykonáva plnenie tlakových nádob na dopravu plynov, avšak v rámci tejto činnosti nie je možné plniť skvapalnený plynný uhl'ovodík do tlakových nádob bez príslušného povolenia. Pokiaľ sa tak napriek tejto zákonom stanovenej podmienky deje, ide o činnosť považovanú za spoločensky nebezpečnú.

10. Prvostupňový orgán verejnej správy pri určení výšky pokuty vychádzal z ustanovenia § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z. z. a prihliadol na závažnosť, spôsob, časť trvania a možné následky porušenia povinnosti. Za rozhodujúcu skutočnosť považoval to, že prevádzkovať zariadenie na plnenie tlakových nádob možno len s povolením na podnikanie v energetike, pričom žalobca preukázateľne prevádzkoval zariadenie na plnenie tlakových nádob bez povolenia. Podnikanie v oblasti energetiky je špecifickou súčasťou podnikateľského prostredia, kde zákonodarca ustanovil zákonný predpoklad na podnikanie, ktorým je vydanie povolenia Úradom pre reguláciu sieťových odvetví pri splnení taxatívne vymedzených podmienok.

11. Z hľadiska závažnosti a možných následkov bolo zohľadnené, že vydanie povolenia garantuje, že jeho držiteľ jednak splnil podmienky pre podnikanie v energetike, ale tiež to, že ako odborník bude dbať na to, aby bol zákon o energetike dodržaný. Prevádzkovanie činnosti bez povolenia môže ohroziť bezpečnosť chodu zariadenia, a to

najmä v prípade, ak nad ním nevykonáva dozor osoba odborne spôsobilá, resp. zástupca zodpovedný za odborné vykonávanie povolenej činnosti, ktorý musí byť odborník s predpísaným vzdelaním, a ktorý sa uvádza priamo v povolení. Oblasť energetiky je oblasťou s výraznou reguláciou zo strany štátu a vydanie povolenia je základnou požiadavkou, ktorú musí podnikateľ splniť. Nejedná sa len o formalitu, ale preukazuje splnenie náročných podmienok vyžadovaných zákonom.

12. Orgán verejnej správy pri určení výšky pokuty zohľadnil čas - trvanie prevádzkovania zariadenia bez povolenia, a to od uvedenia plničky do prevádzky v roku 2011 až ku dňu kontroly, pričom povolenie vyžadoval už zákon č. 656/2004 Z. z. o energetike v § 4 ods. 1 písm. d), avšak účastník konania ním nedisponoval, rovnako ako ani povolením v zmysle zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike.

13. Orgán verejnej správy prihliadol na mieru spoločenskej nebezpečnosti zisteného porušenia zákona, ako aj na špecifiká konkrétneho prípadu a proporcionalitu uloženú pokuty vo vzťahu k najvyššej možnej pokute, ktorú bolo možné uložiť v rozmedzí od 300 Eur do 150 000 Eur. Zohľadnil preventívnu a represívnu funkciu sankcie, pričom ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania a jeho následkom. Aby sankcia plnila svoju preventívnu funkciu, jej výška musí byť stanovená tak, aby sa sankcionovaná osoba vyvarovala do budúcnosti porušeniu zákonných ustanovení.

14. Orgán verejnej správy prvého stupňa uzavrel, že žalobca ako prevádzkovateľ zariadenia na plnenie tlakových nádob je nositeľom objektívnej zodpovednosti za dodržanie povinností, ktoré pre neho zo zákona o energetike vyplývajú, a to bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili ich porušenie. Pre konštatovanie, či k porušeniu zákona došlo, je rozhodujúci skutkový stav zistený v čase kontroly a počas dokazovania v správnom konaní. Považoval skutkový stav za náležité zistený a preukázaný, ktorému zodpovedá rozhodnutie uvedené vo výrokovej časti. Správne orgánu vyplýva obligatórna povinnosť pristúpiť k uloženiu pokuty v prípade zistenia porušenia niektorej z povinností, ktoré ukladá zákon o energetike.

15. Proti prvostupňovému rozhodnutiu Inšpektorátu SOI v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodoval odvolací orgán Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, ktorý rozhodnutím č. SK70293/99/2017 zo dňa 18. 09. 2017 odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Vyporiadal sa s odvolacími námietkami, ktoré považoval za nedôvodné. Nestotožnil sa s tvrdením odvolateľa o nedostatkoch napadnutého rozhodnutia, ktoré považoval za ničím nepodložené. Podľa žalovaného účastník konania len konštatuje, že v konaní došlo k vadám, že nebol náležité zistený skutkový stav veci a pod., avšak žiadnym spôsobom ich nekonkretizuje, ani inak neuvádza, ktoré skutočnosti, postupy alebo úkony orgánu verejnej správy na prvom stupni mali viesť k vytýkaným nedostatkom. V zásade účastník konania napáda len výšku uloženej sankcie.

-6-

16. Žalovaný vo vzťahu k výške sankcie uviedol, že výška pokuty závisí od rozhodnutia orgánu verejnej správy aplikujúceho príslušné ustanovenia zákona. Inšpektorát SOI v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj svoju správnu úvahu odôvodnil právne relevantným spôsobom a oprel ho o zákonom stanovené kritériá pre určenie výšky sankcie. Žalovaný sa stotožnil s vyhodnotením hľadísk ohľadom závažnosti, spôsobu, času trvania a možných následkov protiprávneho konania, a preto nevidel dôvod na zmenu správnej úvahy prvostupňového orgánu. Rovnako skutkový stav považoval za spoľahlivo zistený, s tým, že účastník konania nepredložil dokumenty, ktorými by spochybňoval jeho zistenie. Nepreukázal skutočnosť, že by žalobca v čase kontroly disponoval povolením na prevádzkovanie zariadenia na plnenie tlakových nádob. Týmto povolením nedisponoval, hoci prevádzkoval činnosť, na ktorú sa povolenie vyžadovalo, a to aj podľa predchádzajúceho zákona o energetike, zákona č. 656/2004 Z. z. platného v čase uvedenia predmetnej plničky do prevádzky. Povolením žalobca nedisponoval ani v čase vydania prvostupňového rozhodnutia. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví až dňa 10. 07. 2017 vydal rozhodnutie o povolení č. 2017R 0021. z čoho jednoznačne vyplýva, že až do tohto dátumu žalobca vykonával činnosť v rozpore s § 6 ods. 2 písm. t) zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike.

17. Žalovaný v zhode s prvostupňovým orgánom považoval výšku uloženej pokuty za primeranú zistenému skutkovému stavu. Prihliadol na závažnosť a následok porušenia povinnosti, nakoľko prevádzkovaním zariadenia na plnenie tlakových nádob bez povolenia bol ohrozený zákonom chránený záujem na ochrane zdravia a majetku osôb. Ak neboli príslušným orgánom overené odborné a technické predpoklady prevádzkovania zariadenia pri vydávaní povolenia, jedná sa o vysoké bezpečnostné riziko. Žalovaný zároveň prihliadol aj k absencii správania sa účastníka konania v súlade s odbornou starostlivosťou, výsledkom čoho bolo opomenutie dodržať tzv. generálnu klauzulu § 6 ods. 1 zákona o energetike, podľa ktorej možno podnikáť v energetike len na základe a v súlade s povolením alebo potvrdením o splnení oznamovacej povinnosti. Čo sa týka času trvania protiprávneho konania, poukázal na to, že žalobca už od roku 2011 až do vydania povolenia č. 2017R 0021 Úradom pre reguláciu sieťových odvetví dňa 10. 07. 2017 vykonával činnosť bez potrebného povolenia, ktorým evidentne nedisponoval.

18. Žalovaný konštatoval, že z ustanovenia § 91 ods. 1 zákona o energetike vyplýva obligatórna povinnosť uložiť zodpovednému subjektu pokutu v prípade zistenia porušenia tam stanovených povinností. Nemal pochybnosti o spoľahlivom zistení skutkového stavu, avšak zastával názor, že vzhľadom na okolnosti danej veci, ak sankcia bola uložená na dolnej hranici stanovenej sadzby, by bola primeranejšia pokuta uložená vo väčšej výške. Uviedol, že prevádzkovateľ zariadenia na plnenie tlakových nádob, je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na predmet jeho podnikania, vrátane zákona o energetike.

19. V zákonom stanovenej lehote podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného ako aj jemu predchádzajúceho

prvostupňového rozhodnutia. Navrhol, aby správny súd zrušil rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy a vec vrátil orgánu verejnej správy nižšieho stupňa na ďalšie konanie. Zároveň podal návrh na sankčnú moderáciu, keď žiadal, aby správny súd rozhodol o znížení výšky sankcie alebo rozhodol o upustení od uloženia sankcie, čo odôvodňoval tým, že pokuta vo výške 10 000 Eur je neprimerane vysoká, pre žalobcu likvidačná vo vzťahu k celkovej hodnote majetku žalobcu, jeho tržbám a hospodárskym výsledkom, a to najmä v rokoch 2011 až 2016, v ktorých dosiahol stratu, okrem roku 2015, v ktorom prebehla jeho reštrukturalizácia, v dôsledku ktorej účtovne dosiahol kladný hospodársky výsledok.

20. Podľa žalobcu napadnuté rozhodnutie, tak žalovaného, ako aj jemu predchádzajúce prvostupňové rozhodnutie, je nesprávne a nezákonné v rozsahu uloženia pokuty vo výške 10 000 Eur, v dôsledku čoho bol ukrátený na svojich majetkových právach. Namietal nedostatočné podklady na rozhodnutie, resp. nedostatočne zistený skutkový stav. Taktiež namietal nesprávne právne posúdenie veci v neprospech žalobcu.

21. Namietal, že žalovaný ani orgán verejnej správy prvého stupňa napriek jeho návrhu nevykonali dokazovanie výsluchom svedkov, najmä ..., ako osoby prítomnej pri kontrole dňa 12. 10. 2016, k okolnostiam priebehu kontroly a zisťovaniu podkladov pre rozhodnutie. Tvrdil, že kontrola nebola vykonaná zákonným spôsobom, ak kontrolovaný subjekt nebol o kontrole nijako vopred oboznámený.

22. Žalobca navrhol vykonať dokazovanie celým obsahom správneho spisu, výsluchom svedka ..., taktiež účtovnými závierkami žalobcu, ktorých celý obsah je zverejnený na internetovej stránke.

23. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe trval na zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj jemu predchádzajúceho prvostupňového rozhodnutia a žalobu ako nedôvodnú navrhol zamietnuť.

24. Žalovaný konštatoval, že námietky žalobcu sú všeobecnej povahy. K jedinej konkrétnej námietke žalobcu, a to ohľadne nevykonania dokazovania výsluchom žalobcom označených svedkov, žalovaný uviedol, že prvýkrát žalobca túto žiadosť uplatnil pri ústnom pojednávaní dňa 04. 04. 2017. Orgán verejnej správy návrhu nevyhovel, svoj postup odôvodnil vo vydanom rozhodnutí dňa 11. 04. 2017, z ktorého vyplýva, že nepristúpil k vykonaniu dokazovania navrhnutými svedkami, nakoľko výsluch svedkov by neprispel k objasneniu skutočného stavu veci. Žalobca žiadnym relevantným spôsobom neodôvodnil potrebu vypočutia svedka, v čom by malo spočívať zistenie a preukázanie, že kontrola nebola vykonaná zákonným spôsobom, resp. že kontrolovaný subjekt nebol o kontrole nijako oboznámený. Podľa žalovaného zo žaloby nie je zrejmé, aké nové alebo odlišné poznatky by mohli byť abstrahované z obsahu podanej výpovede navrhnutých svedkov. Preto navrhol vo

veci nenariadovať pojednávanie, s tým, že nie je potrebné ani vypočúvať navrhnutých svedkov.

25. K návrhu na sankčnú moderáciu uviedol, že sa jedná o návrh smerujúci k súdu, pričom konštatoval len toľko, že výška uloženej pokuty bola odôvodnená v súlade s kritériami pre určenie výšky pokuty a žalovaný aj naďalej trvá na jej výške.

26. Žalovaný namietal aj nesplnenie procesnej podmienky pre vedenie konania, a to, že žaloba bola podaná oneskorene, pretože druhostupňové rozhodnutie bolo doručené žalobcovi dňa 08. 10. 2017 a podľa podacej pečiatky správneho súdu bola správna žaloba osobne podaná dňa 11. 12. 2017 do podateľne Krajského súdu v Banskej Bystrici.

27. Žalobca po doručení vyjadrenia žalovaného k žalobe, nevyužil možnosť podať repliku k správnej žalobe.

28. Na prejednanie veci správny súd nariadil pojednávanie podľa § 107 ods. 1 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), podľa návrhu žalobcu uplatneného v žalobe.

29. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní trval na podanej žalobe a na dôvodoch v nej uvedených. Pre prípad, ak by správny súd považoval napadnuté rozhodnutie za vydané v súlade so zákonom, navrhol, aby správny súd pristúpil k sankčnej moderácii v zmysle § 198 SSP. Žiadal zohľadniť to, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu zákona o energetike z nevedomosti, a akonáhle si to žalobca uvedomil, urobil nápravu. Nerozporuje skutočnosť, že žalobca nedisponoval potrebným oprávnením, ale namieta to, akým spôsobom začala kontrola. Pokiaľ by bol žalobca oboznámený s dátumom a účelom kontroly, v podstate by sa mohlo aj predísť samotnému postihu. Uvádza, že spoločnosť žalobcu je malou obchodnou spoločnosťou, s malým počtom zamestnancov a gro práce vykonáva samotný konateľ spoločnosti. Poukázal na pomerne nízky majetok spoločnosti, ďalej na účtovné závierky. Pokiaľ by sa pristúpilo k exekúcii, v podstate by sa jednalo o likvidačný postih voči žalobcovi a ovplyvnilo by to jeho podnikanie. Poukázal tiež na skutočnosť, že žalobca prešiel procesom reštrukturalizácie. Uviedol, že konateľ bol presvedčený, že spĺňa všetky zákonom vyžadované náležitosti pre prevádzkovanie plničky, že pán ..., ktorý bol osobou plniacou tlakové nádoby, disponoval potrebným preškolením, odbornou zdatnosťou, a to vzhľadom aj na pravidelné kontroly, revízie, ktoré boli vykonávané. Poukázal na to, že nie v každom prípade je vhodný moment prekvapenia pri vykonávaní kontroly, je treba rozlišovať čo je predmetom a účelom kontroly a nie je vylúčené, aby kontrolovaný subjekt vedel dopredu o zamýšľanej kontrole, mohol sa pripraviť, mohol byť prítomný zodpovedný štatutárny zástupca kontrolovaného subjektu a pod. Takejto argumentácii dal za pravdu aj Krajský súd v Nitre, pričom jeho rozsudok je v súčasnosti predmetom kasačného konania.

30. Z výpovede konateľa žalobcu ... vyplynulo, že v predmetnej oblasti podnikania pracuje od roku 1981. Poukázal na to, že za celý čas, pokiaľ nedisponoval potrebným oprávnením, o čom on nemal vedomosť, boli vykonávané revízie plničiek a z hľadiska bezpečnosti plničky splňali všetky normy. Akonáhle sa dozvedel o tom, že je potrebné povolenie, absolvoval potrebné školenie v prvom možnom termíne a od 10. 07. 2017 už takýmto oprávnením disponuje. Uviedol, že predmet podnikateľskej činnosti žalobcu spočíva vtom, že spoločnosť nakupuje plyn a tento plní do fliaš, následne ho distribuujú odberateľom po celom Slovensku. Spoločnosť žalobcu zamestnáva 3-4 zamestnancov, ktorými sú zamestnanec pri plničke a vodiči pri rozvoze, ktorí pracujú sporadicky a sú zamestnaní zároveň aj inde. Uviedol, že reštrukturalizačný plán by mal byť už splnený. Spoločnosť má vysoké náklady a v podstate nevyprodukuje zisk, žijú „z ruky do úst“.

31. Poverený zástupca žalovaného zotrval na vyjadrení k žalobe a na dôvodoch medených v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť kontrolovaný subjekt dopredu oboznamovať s termínom a účelom zamýšľanej kontroly. V danom prípade bolo preukázané, že žalobca podnikal v energetike bez potrebného povolenia, čo je neprípustné. Pri plničke tlakových nádob, vzhľadom na možné neodborné manipulovanie, to označil za nezodpovedné. Na rozdiel od plnenia tlakových nádob, určených na pohon do motorových vozidiel, kde sú vykonávané kontroly aj inými príslušnými orgánmi, čím je zabezpečená kontrola v rámci verejného záujmu, pri plničke prevádzkovej žalobcom takáto kontrola zabezpečená inými príslušnými orgánmi nie je. Poukázal na závažnosť pri spáchaní správneho deliktu a na možné následky preukázanej porušenej povinnosti a preto považoval uloženú pokutu vo výške 10 000 Eur z maximálne možnej výšky 150 000 Eur za adekvátnu. Ohľadom zaplatenia uloženej pokuty, je možné dohodnúť splátkový kalendár, pričom výška splátok závisí od dohody zúčastnených. Uviedol, že práve pre to, že konateľ žalobcu dlhé roky pracuje v danej oblasti, jeho konanie považuje za nezodpovedné ak dôsledne nerešpektoval meniacu sa právnu úpravu a mal vedieť, čo zákony vyžadujú k prevádzkovaniu plničky tlakových nádob pri podnikaní v energetike. To, že došlo k neodbornému naplneniu tlakovej nádoby na plničke žalobcu, je nesporné práve v dôsledku udalosti, keď takáto tlaková nádoba vybuchla v aute v Košiciach.

32. Žaloba žalobcu je svojou povahou správnu žalobou vo veciach správneho trestania, v ktorých nie je správny súd viazaný len rozsahom a dôvodmi žaloby (§ 134 ods. 1 SSP, § 134 ods. 2 SSP a contr.), ak v konaní orgánu verejnej správy došlo k niektorej z väd vymedzených v § 195 písm. a) až e) SSP. V prejednávanej veci správny súd nezistil vady vymenované v § 195 SSP. preto nebol dôvod, aby postupoval v zmysle § 196 SSP.

33. Správny súd preskúmal správnu žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného a aj rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa, vrátane postupu, ktorý im predchádzal, v rozsahu a z dôvodov uvedených v správnej žalobe, zohľadňujúc aj možnú aplikáciu § 195 SSP a dospel k záveru, že správna žaloba žalobcu nie je dôvodná, preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

34. Podľa § 2 ods. 1 SSP; v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

35. Podľa § 2 ods. 2 SSP; každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

36. Podľa § 6 ods. 1 SSP; správne súdy v správnom súdnictve preskúvajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

37. Podľa § 6 ods. 2 písm. b) SSP; správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách vo veciach správneho trestania.

38. Podľa § 194 ods. 1 SSP; správnym trestaním sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie orgánov verejnej správy o priestupku, správnom delikte alebo o sankcii za iné podobné protiprávne konanie.

39. Podľa § 194 ods. 2 SSP; ak nie je v tejto hlave ustanovené inak, použijú sa na konanie vo veciach správneho trestania ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe

40. Primárne správny súd posudzoval v zmysle § 97 SSP včasnosť podania žaloby.

41. Podľa § 181 ods. 1 SSP; fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

42. Podľa § 181 ods. 4 SSP; zmeškanie lehoty podľa odsekov 1 až 3 nemožno odpustiť.

43. Podľa § 97 SSP; ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

44. Podľa § 98 ods. 1 písm. d) SSP; správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná oneskorene.

45. Podľa § 56 ods. 1 SSP; podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

46. Podľa § 56 ods. 2 SSP; podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správne mu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

47. V danom prípade žalobca podal žalobu telefaxom 08.12.2017 o 23:44 hod. Následne podal žalobu aj v listinnej podobe osobne do podateľne Krajského súdu v Banskej Bystrici dňa 11.12.2017 v dvoch vyhotoveniach. V súlade s § 105 ods. 1 písm. a/ SSP súd doručoval žalobu žalovanému, pričom podľa záznamu vykonaného v súdnom spise (z dôvodu veľkosti súboru a nenačítania do dokumentov) nemohla byť žaloba zaslaná elektronicke, ale zaslaná bola poštou. Žalovaný poukázal na to, že žaloba bola podaná dňa 11.12.2017, teda po lehote, z čoho súd vyvodzuje, že doručované mu bolo druhé podanie, a nie žaloba podaná telefaxom.

48. Správny súdny poriadok predpokladá podanie žaloby v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Súd posudzoval, či podanie telefaxom je možné akceptovať za podanie vykonané v elektronickej podobe. Niet pochyb o tom, že nová právna úprava na rozdiel od ustanovenia § 42 O.s.p. výslovne nehovorí aj o podaní urobenom telefaxom. Správny súd zaujal stanovisko, že je potrebné akceptovať aj takéto podanie, pretože svojou povahou sa jedná o komunikáciu elektronicke, podobnú podaniu elektronicke bez autorizácie. Navyše, správny súd poukazuje na to, že na Krajskom súde v Banskej Bystrici je stále funkčné faxové zariadenie, ktoré prijíma telefaxové podania a č. telefaxu je zverejnené ako kontaktné miesto komunikácie so súdom na webovej stránke tunajšieho súdu. Za daných okolností, pokiaľ by súd vôbec neprihliadol na takéto podanie, jednalo by sa o prísne formalistický výklad ustanovenia § 56 ods. 1 a 2 SSP, čo by v konečnom dôsledku znamenalo zabránenie prístupu k súdu, odmietnutie garantovaného práva na súdnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 2 Ústavy SR, za predpokladu, že takéto telefaxové podanie účastník konania riadne doplní v zákonom stanovenej 10-dňovej lehote, t.j. ak dodatočne doručí žalobu v listinnej podobe, k čomu došlo v danom prípade, resp. identické podanie urobí v elektronickej podobe s autorizáciou podľa osobitného predpisu.

49. Nie je spornou skutočnosťou, že žalobca podal žalobu telefaxom v posledný deň lehoty 08.12.2017. Súdna prax pri rozhodovaní včasnosti podania žalôb telefaxom v zmysle § 42 O.s.p. sa ustálila na závere, že rozhodujúcim je dátum odoslania telefaxového podania, a nie dátum jeho prijatia, nakoľko podávateľ žaloby nie je spôsobilý ovplyvniť funkčnosť zariadenia na prijímanie faxu, preto dátum prijatia žaloby súdom nie je rozhodujúci z hľadiska posudzovania včasnosti podania žaloby.

50. Ďalej sa súd zaoberal posúdením, či žaloba podaná v podateľni krajského súdu dňa 11.12.2017 v listinnej podobe môže byť považovaná za dodatočné doručenie správnej žaloby podanej telefaxom, a to najmä, či je realizovaná záruka identifikácie účastníka konania a autenticity podania. Pozornosti správneho súdu neuniklo, že na strane 2 v poslednom odseku v odôvodnení žalobných bodov došlo k úprave textu (vo faxovom podaní je uvedená suma 1000 Eur a v listinnej podobe je uvedená suma 10 000 Eur), vo zvyšku je text žaloby nezmenený. Zákon vyžaduje v zákonom stanovenej 10-dňovej lehote pre to, aby bola uznaná žaloba urobená v elektronickej podobe bez autorizácie, dodatočne doručiť túto žalobu v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizovanú (predchádzajúca právna úprava v ust. § 42 ods. 1 O. s. p. vyžadovala dodatočné doručenie originálu faxového podania). Správny súd v danom prípade akceptoval doručenie žaloby v listinnej podobe s právnymi účinkami podania žaloby vo vzťahu k žalobe podanej faxom v lehote a na základe podanej žaloby vec meritórne prejednal. Prihliadol na skutočnosť, že sa jedná o správnu žalobu v oblasti správneho trestania, kde by v zásade postup súdu nemal byť príliš formalistický, aleje potrebné zohľadňovať materiálnu stránku veci, ako aj na skutočnosť, že ide o "výbehové" faxové podanie a nie o klasické podanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie. Napriek tomu súd zastáva názor, že je potrebné odmietnuť taký výklad, že by bolo podľa súčasne platnej právnej úpravy prípustné akýmkoľvek spôsobom zasahovať do textu žaloby urobenej v elektronickej podobe bez autorizácie, teda dodatočne doručená autorizovaná žaloba alebo doručená žaloba v listinnej podobe musí byť úplne identická, pričom nie je na mieste zaoberať sa posudzovaním v akom rozsahu došlo k úprave podania, z hľadiska relevancie pre konanie a rozhodovanie.

51. K uvedenému súd poznamenáva, že aj keď faxy už dlhšiu dobu nie sú najmodernejším výtvarným technickým, vzhľadom na znenie ust. § 56 ods. 1 SSP nemožno vylúčiť ich použitie bez rizika zásahu do základného práva na súdnu ochranu v zmysle článku 46 ods. 2 Ústavy SR. Aby súd mohol jednoznačne odmietnuť podanie urobené telefaxom, teda aby neprihliadol na podanie uskutočnené v takejto forme, podľa názoru súdu by v zákone muselo byť výslovne uvedené, že na podania uskutočnené telefaxom sa neprihliada, rovnako ako pri zdôraznení koncentračnej zásady (napr. ...dôkazy je potrebné označiť alebo predložiť v určitej lehote, na neskôr označené alebo predložené dôkazy sa neprihliada...). Pre odmietnutie (neakceptovanie) žaloby urobenej formou faxového podania súd nemá právny rámec, keď takýto postup jednoznačne nevyplýva zo žiadneho právneho predpisu právneho poriadku Slovenskej republiky. Z Európskeho portálu elektronickej justície vyplýva, že v zásade sa v štátoch Európskej únie ešte akceptuje podanie žalôb faxom. Napríklad v Holandsku, s výnimkou návrhov v rodinných veciach, kde by sa do roku 2021 mali zaviesť elektronické konania postupne pre všetky veci občianskeho a správneho práva. V Nemecku je možné podávať stále aj daňové priznanie faxom s tým, že sa vyžaduje podpis daňového poplatníka na titulnom liste daňového priznania.

52. Z dôvodov vyššie uvedených správny súd pristúpil k meritórnemu posúdeniu veci.

53. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike; podnikateľ v energetike možno len na základe a v súlade s povolením alebo potvrdením o splnení oznamovacej povinnosti.

54. Podľa § 6 ods. 2 písm. f/ zákona č. 251/2012 Z.z.: povolenie sa vyžaduje, ak nejde o činnosti podľa ods. 4, na prevádzkovanie zariadenia na plnenie tlakových nádob.

55. Podľa § 6 ods. č písm. g) zákona č. 251/2012 Z.z.; povolenie sa nevyžaduje na tieto činnosti: (g) predaj skvapalneného plynného uhl'ovodíka určeného na pohon motorových vozidiel vrátane plnenia nádrže motorového vozidla skvapalneným plynným uhl'ovodíkom určeným na pohon motorových vozidiel s výnimkou plnenia tlakových nádob.

56. Podľa § 4 ods. 1 písm. e/ zákona č. 251/2012 Z.z.; podnikaním v energetike je prevádzkovanie zariadenia na plnenie tlakových nádob.

57. Podľa § 88 ods. 1 písm. c/ zákona č. 251/2012 Z.z.; štátnu správu v energetike vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia (ďalej inšpekcia).

58. Podľa § 89 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z.z.; Inšpekcia vykonáva dozor nad dodržiavaním povinností osôb podľa § 4, § 6 ods. 2 písm. d) až g)...

59. Podľa § 89 ods. 3 písm. d/ zákona Č. 251/2012 Z.z.; Inšpektorát ukladá pokuty podľa § 91 ods. 1.

60. Podľa § 91 ods. 1 písm. b/ bod 3. zákona č. 251/2012 Z.z.; inšpekcia uloží pokutu držiteľovi povolenia alebo inej osobe vo výške od 300 Eur do 150000 Eur za porušenie povinností uložených v § 4, § 6 ods. 2 písm. d/ až g/ a nasl.

61. Podľa § 91 ods. 4 zákona č. 251/2012 Z.z.; pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a možné následky porušenia povinností.

62. Podľa § 91 ods. 5 zákona č. 251/2012 Z.z.; pokutu možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď inšpekcia alebo úrad zistili porušenie povinností, najneskôr však do piatich rokov odo dňa, keď k porušeniu povinností došlo.

63. Podľa § 92 ods. 1 zákona č. 251/2012 Z.z.; na konanie vo veciach upravených týmto zákonom sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

64. Podľa § 3 ods. 1,2,4,5 zákona Č. 71/1967 Zb. (Správny poriadok); správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne

vyžadovať plnenie ich povinností. (2) Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. (4) Správne orgány sú povinné svedomité a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prietáhov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb. (5) Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

65. Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb.; rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

66. Podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb.; v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

67. Podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR (ústavný zákon č. 460/1992 Zb.); štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

68. Správny súd sa v celom rozsahu stotožňuje so stanoviskom žalovaného, že žalobné námietky žalobcu sú všeobecnej povahy. Po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu sa správny súd nestotožňuje s tvrdením v žalobe o nedostatočnom zistení skutkového stavu veci a o nezabezpečení si dostatočných podkladov na rozhodnutie. Naopak, zastáva názor, že v danom prípade tak žalovaný, ako aj prvostupňový orgán verejnej správy sa vecou náležite zaoberal, zhromaždil potrebné podklady na rozhodnutie, ktoré mu umožňovali vec správne právne posúdiť.

69. Jednou zo základných zásad administratívneho konania je zásada materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutie orgánov verejnej správy musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Táto zásada je premietnutá v ustanovení § 32 ods. 1, § 46 a § 47 ods. 3 Správneho poriadku, na subsidiárne použitie ktorého odkazuje ustanovenie § 92 ods. 1 zákona o energetike. V zmysle tejto zásady zakotvanej v § 3 ods. 4 Správneho

poriadku, orgán verejnej správy je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležité objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (tzv. úplnosť zistenia). Orgán verejnej správy musí zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania, čo najviac zodpovedali skutočnosti (tzv. presnosť zistenia). Žalobca okrem návrhu na doplnenie dokazovania výsluchom svedka ... neuviedol, v Čom by malo spočívať nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, v čom by malo byť doplnené dokazovanie, aby bola tak tvrdená vada žalobcom odstránená. Správny súd má za to, že orgán verejnej správy zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu a právne posúdenie veci, čo do kvalifikácie sankcionovaného konania, bolo správne.

70. Správny súd sa preto nestotožňuje ani s tvrdením žalobcu o nesprávnom právnom posúdení veci. Orgán verejnej správy prvého stupňa rozhodol o uložení sankcie podľa § 91 ods. 1 písm. b/ bod 3.. na základe § 89 ods. 3 písm. d/ zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike, a to za porušenie povinností ustanovených v § 6 ods. 2 písm. f/ zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike. Aplikovaniu predmetných ustanovení plne zodpovedá zistený skutkový stav, z ktorého nepochybne vyplynulo, že žalobca pri výkone kontroly v jeho prevádzke nedisponoval potrebným oprávnením na podnikanie v energetike, pričom preukázateľne vykonával plnenie tlakových nádob kvapalným propán-butánom. Existencia povolenia na prevádzkovanie zariadenia na plnenie tlakových nádob nebola preukázaná ani vlastným dokazovaním orgánu verejnej správy, keď bolo zistené, že sa nenachádza ani v databáze platných povolení vedenej na Úrade pre reguláciu sieťových odvetví.

71. Žalobca namietal, že v správnom konaní nebolo vyhovené jeho návrhu na doplnenie dokazovania a nedošlo k vypočutiu svedka. Správny súd nevidí v postupe žalovaného, resp. orgánu verejnej správy prvého stupňa žiadne pochybenie. Prvostupňový orgán verejnej správy sa v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal s tým, prečo nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie navrhovaným svedkom, pričom s uvedenými dôvodmi sa súd v plnom rozsahu stotožňuje. Správny poriadok ukladá správne orgánu v rámci odôvodnenia rozhodnutia (§ 47 ods. 3) vysporiadať sa s návrhmi účastníka konania na vykonanie dokazovania, k čomu došlo, keď bolo zrozumiteľným spôsobom objasnené, prečo nie je potrebné doplniť dokazovanie výsluchom ďalších svedkov. Aj podľa súdu je relevantnou skutočnosťou to, že žalobca sa nevedel pri kontrole preukázať oprávnením na prevádzkovanie zariadenia na plnenie tlakových nádob z dôvodu, že týmto ani nedisponoval, čo bolo nesporné a vyplýva to aj z výpovede samotného konateľa žalobcu, ktorý až následne v rámci prijatých opatrení z kontroly, ktorá zakázala prevádzkovať plničku do vydania potrebného povolenia, vykonal potrebné kroky k získaniu predmetného povolenia, ktoré mu bolo vydané s účinnosťou od 10.07.2017 Úradom pre reguláciu sieťových odvetví pod č. 201 7R 0021.

72. Podľa § 197 SSP: správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, môže doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj na návrh účastníka konania, ktorým však nie je viazaný.

73. Pokiaľ by svedok mal byť súdom vypočúvaný k okolnostiam začatia kontroly, resp. k spôsobu vedenia kontroly, pričom žalobca ani neuviedol, v čom by nezákonnosť ohľadom týchto skutočností mala spočívať, podľa názoru súdu by to nemohlo zvrátiť záver o zistení pri kontrole, že žalobca prevádzkoval zariadenie na plnenie tlakových nádob bez povolenia, na prevádzkovanie ktorého bolo potrebné povolenie, pričom podnikateľ v energetike možno len na základe vydaného povolenia (§ 6 ods. 1, § 6 ods. 2 písm. f/ zákona o energetike), za čo bol žalobou napadnutým rozhodnutím v spojení s prvostupňovým rozhodnutím žalobca sankcionovaný. Preto súd nevyhovel návrhu žalobcu na doplnenie dokazovania súdom, pričom vychádzal zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy.

74. K námietke žalobcu k spôsobu začatia kontroly, najmä, že nebol vopred informovaný o zamýšľanej kontrole, správny súd zastáva stanovisko, že zo žiadneho ustanovenia zákona č. 251/2012 Z.z. o energetike a zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa nevyplýva, že by vzhľadom na predmet a účel konkrétnej kontroly, vykonanej inšpektormi Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj, mali vopred informovať kontrolovaný subjekt o kontrole. Samotná skutočnosť, že žalobca nebol o termíne kontroly vopred informovaný, pokiaľ by aj súd pripustil vhodnosť takéhoto postupu, s čím sa však nestotožňuje, nemôže vyvrátiť záver o zistení relevantnom pre začatie administratívneho konania o sankcionovaní na základe skutočnosti, že žalobca nedisponoval potrebným oprávnením na prevádzkovanie zariadenia na plnenie tlakových nádob. Ani vopred poskytnutá informácia o zamýšľanej kontrole by nemohla zvrátiť objektívnu skutočnosť o neexistencii tohto povolenia.

75. Žalovaný správne poukázal na princíp objektívnej zodpovednosti za zistený nedostatok a na nutnosť sankcionovania t.j. obligatórne sankcionovanie v prípade zistenia daného porušenia zákona o energetike. Orgán verejnej správy nemá priestor pre úvahu o možnom sankcionovaní, inšpekcia "uloží" pokutu za porušenie vymenovaných povinností vo výške zákonného rozpätia (§ 91 ods. 1, písm. b) bod 3. zákona o energetike).

76. Zistené porušenie povinnosti prevádzkovateľa zariadenia na plnenie tlakových nádob podľa zákona o energetike (§ 6 ods. 2 písm. f)) je správnym deliktom podnikateľského subjektu (v danom prípade právnickej osoby), kde nemožno hovoriť o zavinení (úmysel, nedbanlivosť). Ide o objektívnu zodpovednosť, a to absolútnu, preto sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti, pričom za zistené porušenie zákona zodpovedá kontrolovaná osoba (fyzická osoba podnikateľ, resp. právnická osoba), a to bez ohľadu na zavinenie (v žiadnej forme), ktoré nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za tento správny delikt. Objektívna zodpovednosť je založená na výsledku bez zavinenia, t.j. právnická osoba je povinná preukázať kontrolujúcemu orgánu, že neporušila zákon o energetike pri prevádzkovaní zariadenia na plnenie tlakových nádob, t.j. v danom prípade by žalobca musel preukázať, že disponoval potrebným oprávnením, čo nepreukázal a čo napokon žalobca ani nerozporoval a porušenie zákona o energetike v tomto rozsahu uznal.

77. Rovnako výšku uloženej pokuty v rozsahu 10 000 Eur správny súd nepovažuje za neprimeranú, ale za zodpovedajúcu závažnosti, spôsobu, času trvania a možným následkom porušenia povinnosti. Argumentácii žalovaného v tomto smere možno v úplnom rozsahu prisvedčiť, ako aj s konštatovaním, že uloženie sankcie, vzhľadom na riziko a vysoký stupeň spoločenskej nebezpečnosti v dôsledku prevádzkovania zariadenia plnenia tlakových nádob bez potrebného povolenia, možno považovať za skôr nižšiu ako primeranú. Z tohto dôvodu sa súd stotožnil so žalovaným, že nová skutočnosť, ktorou bolo vydanie povolenia v čase odvolacieho konania od 10. 07. 2017 Úradom pre reguláciu sieťových odvetví, nemalo žiaden vplyv pri posudzovaní výšky uloženej sankcie v prospech žalobcu a žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie, stotožniac sa s vyhodnotením jednotlivých kritérií a hľadísk pri ukladaní pokuty. Napokon, žalobca v zmysle prijatého opatrenia z kontroly bol nútený si zabezpečiť potrebné povolenie, keďže opatrením na mieste na odstránenie zistených nedostatkov podľa § 89 ods. 6 zákona č. 251/2012 Z.z. bola zastavená prevádzka zariadenia na plnenie tlakových nádob do nadobudnutia právoplatnosti povolenia na prevádzkovanie zariadenia na plnenie tlakových nádob, ktoré vydáva Úrad pre reguláciu sieťových odvetví.

78. Preskúmaním veci správny súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného (aj prvostupňové rozhodnutie) obsahuje všetky náležitosti predpokladané a vyžadované zákonom (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku). Orgány verejnej správy sa vysporiadali s celým rozsahom argumentácie žalobcu, logicky, jasne a zrozumiteľne ozrejmili spôsob zistenia skutkového stavu, ktorý správne podriadili pod príslušné právne normy.

79. Ukladanie sankcií má význam tak represívny, ako aj preventívny. Ak ide o finančný postih, nemôže byť neprimerane mierny vo vzťahu k závažnosti protiprávneho konania ajeho následkom, nevyhnutne teda musí v sebe obsahovať aj represívnu zložku, t.j. žalobca ju má pociťovať ako represiu (trest).

80. Žalovaný, ako aj prvostupňový orgán verejnej správy, preskúmateľným spôsobom uviedol dôvody uloženia pokuty, ako aj jej výšku. Ukladanie pokút za delikty sa uskutočňuje v rámci úvahy orgánu verejnej správy (tzv. diskrečná právomoc) zákonom dovoleného rozhodovacieho procesu, v ktorom orgán verejnej správy v zákonom stanovených limitoch, hraniciach, uplatňuje svoju právomoc a určí výšku sankcie, pričom použitie správnej úvahy musí byť v súlade so zásadami logického uvažovania a rozhodnutie, ktoré je výsledkom tohto procesu, musí byť riadne zdôvodnené. V súlade s ustanovením § 27 ods. 2 SSP pri rozhodnutí, ktoré orgán verejnej správy vydal na základe zákonom povolenej správnej úvahy, správny súd preskúma iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd v tomto smere nezistil žiadne pochybenie.

81. Z vyššie uvedených dôvodov správny súd nepovažoval žiadne zo žalobných námietok za dôvodné a keďže ani sám nezistil vady v konaní v zmysle § 195 písm. a/ až e/ SSP. v dôsledku čoho nebol dôvod postupovať podľa § 196, žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol podľa § 190 SSP.

82. Správny súd posudzoval opodstatnenosť návrhu žalobcu na sankčnú modeláciu.

83. Podľa § 198 ods. 1 SSP; Správny súd môže na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania na návrh žalobcu rozsudkom

a) zmeniť druh alebo výšku sankcie, aj keď orgán verejnej správy pri jej uložení nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy, ak táto sankcia je neprimeraná povahe skutku alebo by mala pre žalobcu likvidačný charakter.

b) upustiť od uloženia sankcie, ak účel správneho trestania možno dosiahnuť aj samotným prejednaním veci.

84. Podľa § 198 ods. 2 SSP správny súd môže podľa odseku 1 rozhodnúť len tak, ako mohol podľa osobitného predpisu rozhodnúť orgán verejnej správy.

85. S poukazom na ustanovenie § 198 ods. 2 SSP bol návrh žalobcu na upustenie od uloženia sankcie nedôvodný, pretože medze sankcie stanovené zákonom sú v rozpätí od 300 Eur do 150 000 Eur, preto by mohlo v danom prípade dôjsť najvyššie k zníženiu uloženej sankcie na minimálnu výšku 300 Eur, aplikáciou ustanovenia § 198 ods. 1 písm. a) SSP.

86. Orgán verejnej správy pri uložení sankcie nevybočil zo zákonného rámca správnej úvahy. Súd posudzoval, či sankcia je neprimeraná povahe skutku alebo by mohla mať pre žalobcu likvidačný charakter.

87. K prvej posudzovanej otázke zastáva názor, že sankcia vo výške 10 000 Eur je primeraná povahe skutku (skôr nižšia) z dôvodov vyššie uvedených, ako aj z dôvodov, na ktoré správne poukázal žalovaný a orgán verejnej správy prvého stupňa, s ktorými sa súd stotožnil.

88. Pri posudzovaní druhej otázky, či výška uloženej sankcie môže mať pre žalobcu likvidačný charakter, správny súd dospel k záveru, že tomu tak nie je, a to z nasledovných dôvodov.

89. Správny súd posudzoval subjektívne pomery žalobcu z pohľadu, či uložená sankcia môže mať na žalobcu taký dopad, že vyvolá u neho likvidačný následok. U právnickej osoby by sa mohol prejaviť vo vzťahu k vzniku jej predĺženia, ktoré by vo svojom dôsledku znamenalo zánik obchodnej spoločnosti a zrušenie, či už v konkurze alebo v dôsledku likvidácie.

90. V prvom rade bolo na žalobcovi preukázať, že výška pokuty predstavuje neprimeraný zásah do jeho podnikateľskej činnosti, majúci povahu až likvidačného charakteru, pričom žalobca takéto dôkazy súdu nepredložil. Naopak, z vyjadrení konateľa žalobcu na pojednávaní, ktorý uviedol, že spoločnosť zamestnáva 3-4 osoby, že dodáva

naplnené tlakové nádoby odberateľom na celom Slovensku, pričom na základe zmlúv ich predávajú ďalšie subjekty, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nepreukázal aktuálny stav v podnikaní a potvrdil, že reštrukturalizačný plán, tak ako bol schválený už bol splnený, vplynulo, že výška pokuty 10 000 Eur nemôže mať na žalobcu likvidačný charakter. V neposlednom rade bolo potrebné zohľadniť aj to, že tvrdenému likvidačnému charakteru možno predísť uzavretím dohody o splátkach na zaplatenie uloženej sankcie v zmysle vyjadrenia povereného zástupcu žalovaného na pojednávaní.

91. Správny súd poukazuje na to, že z charakteru pokuty ako majetkovej sankcie vyplýva, že ak má byť individualizovaná a primeraná, musí reflektovať aj majetkové pomery potrestaného. Zároveň však musí byť naplnený účel trestania, ukladania sankcie tak, aby efektívne pôsobila ako trest, aj ako odstrašenie od ďalšieho porušovania povinností pre porušovateľa, ale aj ďalšie subjekty, t. j. musí byť naplnený účel represívny, ako aj preventívny.

92. Ústavný súd ČR v plenárnom náleze zo dňa 13. 08. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02 uviedol, že v prípade podnikajúcich osôb je vylúčený taký zásah, v dôsledku ktorého by bola zničená majetková základňa pre ďalšiu podnikateľskú činnosť. Neprípustné sú teda také pokuty, ktoré majú likvidačný charakter, pod ktorými ústavný súd rozumie také prípady, v ktorých pokuta natoľko presiahne možné výnosy z podnikania, že sa podnikateľská činnosť v podstate stáva bezúčelnou (t. j. smerujúcou iba k úhrade uloženej pokuty po značné časové obdobie).

93. Akceptujúc aj tieto kritériá posudzovania, čo je potrebné považovať za likvidačný charakter pokuty, správny súd nadobudol presvedčenie, že pokuta vo výške 10 000 Eur nie je pre žalobcu likvidačná, čo by malo odôvodňovať zníženie sankcie v zmysle návrhu na sankčnú moderáciu.

94. V danom prípade povinnosť prihliadať na pomery páchatel'a, ako jedno z hľadísk pri ukladaní výšky pokút, nevyplýva zo Zákona o energetike, ktorý neupravuje zvláštne kritérium v podobe osobných a majetkových pomerov páchatel'a. Týmito pomermi sa však musel zaoberať správny súd v rámci posudzovania dôvodnosti návrhu na sankčnú moderáciu. Správny súd nezistil, že by uložením pokuty vo výške 10 000 Eur hrozila žalobcovi ujma v podobe existenčného ohrozenia, resp. jeho podnikania.

95. Možnosť uplatnenia sankčnej moderácie pri sankcii s likvidačným dopadom na žalobcu súčasne neznamená, že takáto sankcia má byť správnym súdom vždy zmenená. Je potrebné súčasne zohľadniť aj otázku verejného záujmu v zmysle § 5 ods. 3 SSP, teda chránený záujem alebo nutnosťou trvať na výkone sankcie vzhľadom na rozsah spôsobenej ujmy. V danom prípade sa jedná o vysoký stupeň spoločenskej nebezpečnosti v prípade, ak niekto prevádzkuje takú činnosť, na ktorú sa vyžaduje povolenie pre podnikanie v energetike, bez takéhoto povolenia. Navyše, v danom prípade podľa názoru správneho súdu, žalobca ani

- 20 -

neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho tvrdenia ohľadom likvidačného účinku uloženej sankcie. Dôkazy, ktoré označil, resp. navrhol vykonať v tomto smere, súd nepovažuje za spôsobilé preukázať likvidačný charakter sankcie.

96. Správny súd preto z dôvodov vyššie uvedených, zamietol návrh žalobcu na sankčnú modeláciu v zmysle § 198 SSP.

97. Žalobca nebol v konaní úspešný, súd mu preto nepriznal právo na náhradu trov konania podľa § 167 ods. 1 SSP a contrario.

98. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom správneho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Tento rozsudok nadobúda právoplatnosť uplynutím lehoty 30 dní od doručenia rozsudku alebo podaním kasačnej sťažnosti proti tomuto rozsudku (§ 145 ods. 2 písm. c) SSP).

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contr.), ktorá má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. c) SSP).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd - Najvyšší súd SR (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Krajskom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote 30 dní od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 2 písm. a) SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP; (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené.
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP; (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

-21 -

- (2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak
- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
  - b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
  - c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Banskej Bystrici, dňa 05. septembra 2018

JUDr. Drahomíra Mikulajová
predsedníčka senátu
(sudca spravodajca)

JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová
členka senátu

JUDr. Martin Eupták, PhD.
člen senátu

Za správnosť vyhotovenia: